

політичний і культурний діяч Закарпаття яскраво вираженої української орієнтації. Народився в с.Блажієво Березького комітату (Берегівський округ у складі ЧСР, Берегівський район Закарпатської області України) у сім'ї греко-католицького церковного учителя. Після закінчення загальної школи в Нанкові та Хусті, гімназій в Ужгороді та Мараморош-Сигеті продовжив навчання на правничому факультеті Клузьського і Віденського університетів. Диплом доктора права одержав 12.03.1910. Після успішного складення адвокатського іспиту в Марошвашаргелі (Румунія) відкрив адвокатську контору в Рахові (1913). У 1913-1918 проходив військову службу. У 1920 переїхав до Ужгорода, де в 1923 відкрив адвокатську контору. У 1918-1919 М.Б. – один із найвпливовіших закарпатських політиків. Був головою народних рад у Сигеті (грудень 1918) і Хусті (січень 1919), очолював закарпатську делегацію під час переговорів з урядом ЗУНР в Станіславові. Також брав участь у роботі конгресу угорських русинів у Станіславові (1918). 21 січня 1919 був головою Всекарпатського конгресу в Хусті, на якому було прийнято рішення про возз'єднання краю з Україною. Після поразки національно-визвольних змагань українців у 1918-1919 М.Б. притримувався прочехословацької орієнтації. З 8 травня 1919 обраний пожиттєвим членом Центральної Руської Народної Ради. В 1921 виконував обов'язки члена чехословацько-румунської демілітаризаційної комісії, яка вирішувала кордонів між двома державами. Протягом міжвоєнного періоду М.Б. стояв на позиціях збереження державної і територіальної цілісності Чехо-Словаччини, відстоюючи автономні права закарпатських українців. Брав участь у заснуванні Руської хліборобської партії (1920), редагував (1920-1924) партійну газету «Руська нива», виступив співорганізатором Християнсько-Народної партії, виконуючи обов'язки заступника голови (1923-1938). У 20-30-х роках М.Б. певний час був директором Руського театру, головою «Шкільної мати русинів», членом товариства «Просвіта», головним редактором (1932-1938) газети «Українське слово». Опублікував цілий ряд праць, серед яких «Чесько-руські взаємини» (1923), «Мадярсько-руський словарь» (1928, у співавторстві), «Тарас Шевченко» (1931) та і н. У 30-х роках М.Б. вважався одним із провідних юристів краю. Він був дійсним членом Українського Правничого Товариства в ЧСР (1932), іспитовим комісаром для судових екзаменів до вищого суду в Кошицях (1937). У липні 1938 відмовився від адвокатської практики і був іменованій публічним нотарем в Ужгороді. В добу існування автономної, а згодом самостійної Карпатської України М.Б. призначений членом виконавчого комітету Українського Національного Об'єднання (січень 1939), вибраний послом Союзу Карпатської України (12 лютого 1939). Йому довірили написати проект закону (частина I) про державний устрій, назву, мову, прапор, герб і гімн Карпатської України, який був односторонньо прийнятий першим українським парламентом у Закарпатті 15 березня 1939. Після окупації Карпатської України військами гортистської Угорщини був заарештований (березень-квітень 1939). Після звільнення, знаходячись під постійним жандармським наглядом, М.Б. працює в судовій канцелярії в Мукачеві (листопад 1939), а згодом в опікунському уряді (з 9 січня 1940). 10 лютого 1941 його перевели до Хуста, де працював головою сирітської седрії аж до 25 жовтня 1944. Із встановленням в краї радянської влади М.Б. 26 лютого 1945 призначений ведучим групи у відділі уповноваженого Народною Радою Закарпатської України в справах юстиції. Працював адвокатом у міському суді, захищав інтереси ужгородської артілі «Мебельпром» в арбітражному суді (1945-1948). Написав доповідь про стан судочинства в Закарпатській Україні. Після відрахування з колегиї адвокатів (1948) перебував на пенсії. Через деякий час М.Б. спіткала тяжка хвороба – повний параліч. Вісім років лежав прикутий до ліжка. Помер на початку січня 1969. Похований в Ужгороді на кладовищі «Кальварія».

Література: Сас Ф. Брати Юлій і Михайло Брашайки // Календар «Просвіти» на 1994 рік. – Ужгород, 1994. – С.73-76; Посисень Г. «Високоповажний пане меценасе...» // Карпатський край. – 1993. – №9-11. – С.35-39; Вегеш М.М., Горват Л.В. Карпатська Україна 1938-1939 років у портретах. – Ужгород, 2000. – С.16-22; Павленко Г. Діячі історії, науки і

культури Закарпаття. Малий енциклопедичний словник. – Ужгород, 1999. – С.29-30; Магочій П.Р. Формування національної самосвідомості: Підкарпатська Русь (1848-1948). – Ужгород, 1994. – С.174; Белень М. Карпатська Україна у портретах. – Ужгород, 1998. – С.46-47.
М.М.Вегеш